

openbaren zich vooral aan het hoofd door verwijding en overvulling der vaten en de vorming van een vlekkelig exanthema, hetgeen zich bij de sterk uitgedrukte congestiën over den romp en het geheele ligchaam verspreidt en somwijlen het beloop der grootere zenuwstammen schijnt te volgen.

2^o. Deze als „Chloral Rash” optredende congestie schijnt als het ware te sluimeren, totdat hij door een prikkel voor het vaatstelsel wordt opgewekt, om zich alsdan in verband met de meer of minder volmaakte verzadiging van het organismus met chloral (Chloralisirung) in heviger of in geringere intensiteit te openbaren. De prikkel der gewone spirituosa, wijn of bier in geringe hoeveelheid of somtijds eenvoudig de digestie van een onbeduidend maal, schijnen daarvoor voldoende te zijn.

3^o. De aanleg tot de ontwikkeling dier fluxionaire hyperaemie ontwikkelt zich langzaam en gelijkmatig onder het chloralgebruik, om bij het ophouden daarvan evenzoo langzaam en regelmatig te verdwijnen.

4^o. Bij een lang voortgezet chloralgebruik worden somwijlen eene zich sterk ontwikkelende obesitas, een ziekelijk vermeerderde honger, gepaard met algemeene spierzwakte en moeilijke ademhaling (permanente Engigkeit der Respiration), waargenomen.

Dr. J. HANLO.

DE AANWENDING VAN HET CHLORALHYDRAAT GEDURENDE DE BARING werd door Dr. LAMBERT in 11 gevallen beproefd en de daardoor verkregen resultaten (*Edinburgh Medical Journal*, Augustus 1870) als volgt zamengesteld. Het chloralhydraat levert een voortreffelijk middel om de pijn der baring te verligten. Het tweede tijdperk der baring stelt het geschiktste tijdperk voor zijne aanwending daar. Door het chloralhydraat wordt eene meer gelijkmatige rust dan door het chloroforme verkregen. De partus kan alsdan geheel buiten het bewustzijn der barende verlopen. Het gebruik van het chloralhydraat sluit dat van de chloroforme niet uit. De gewone dosis van het chloral is 0.9 gram ieder kwartier, totdat eene gewenschte narcose bereikt is. Bij vele is eene dosis van 3.75 gram noodzakelijk, terwijl in 2 uren zonder gevaar 10—12 gram kunnen gegeven worden. De nog post partum terugblijvende narcose is voor de puerpera zeer gewenscht. De werking van den uterus wordt door het chloral niet opgeheven en daarenboven iedere andere reflexwerking verzwakt. De duur der baring wordt door het chloral verkort, terwijl de barensweeën bij bewusteloozen toestand der barende krachtiger schijnen te zijn dan wanneer de pijnen door haar gevoeld worden.

Dr. J. HANLO.

I N G E Z O N D E N S T U K .

Als een getrouw lezer van het *Tijdschrift voor Geneeskunde* ga ik altijd nauwkeurig de daarin opgenomen berigten na en vooral de statistieke mededeelingen, die vaak tot verrassende uitkomsten leiden. Ik vind echter telken jare eene opgave in het *Tijdschrift*, die voor mij een onoplosbaar raadsel blijft, en daar ik reeds bij verscheidene collega's dezelfde onwetendheid op dit stuk heb ontmoet, was het reeds lang mijn plan daaromtrent eens openlijk eenige inlichtingen te vragen.

Ik heb op het oog de jaarlijks in dit *Tijdschrift* voorkomende verslagen van de bij het leger onder behandeling gekomen zieken. Telken jare verkeer ik van Mei tot

in April van het volgende jaar in den zoeten waan, dat wij in Nederland „*im tiefsten Frieden*” leven en het doodschieten en verminken aan andere volken overlaten; ik stel mij altijd voor dat sedert de geschiedenis met België alleen op vreedzame schietbanen en bij begrafenissen de kruitdamp wordt geroken en de getroffenen zich alleen bepalen tot de schijf of kogelvangens; ik meen dat het hanteren van sabel en bajonet alleen met een vreedzaam doel tot oefening plaats heeft in schermlokalen; maar telken jare wordt ik in de April-afleveringen van het *Tijdschrift* in dien zoeten waan geschokt. Er schijnt bepaald in een mij tot nog toe onbekend deel van ons dierbaar vaderland een woedende oorlog gevoerd te worden tegen een mij eveneens onbekenden vijand! Ik moet dit ten minste opmaken uit het enorm aantal *gekwetsten*, die jaarlijks onder de behandeling van H.H. militaire artsen komen. Om mij alleen tot de jaargangen van 1869 en 1870 te bepalen vind ik onder de rubriek *gekwetsten* een aantal van respectievelijk **6862** en **6220** opgegeven!! In twee jaren tijds zijn er dus in onze kleine armee **13082**, zegge *dertien duizend twee en tachtig*, personen gekwetst! Wat heeft ons leger dan toch voor vreesselijke veldslagen geleverd, waarbij de slag van Gravelotte maar kinderspel is en welke landen hebben wij „annexirt”, die opwegen tegen zulk een enorm aantal verwonden? Ik vind bij het naauwkeurigst nalezen der verslagen niets meer vermeld aangaande het lot dier ongelukkigen, hoevelen er zijn overleden, geamputeerd of hersteld, niets daarvan; ook niet op welke wijze of in welk lichaamsdeel zij zijn gekwetst, dat alles blijft een pijnigend raadsel, vooral voor iemand die familiebetrekkingen in het leger heeft, of die zelf in dienst moet treden. Een spotvogel opperde wel het denkbeeld of die *gekwetsten* misschien beteekenden *gevaccineerden*, maar het zoude toch al te gek zijn om in een wetenschappelijk Tijdschrift de *gevaccineerden* als *gekwetsten* op te geven. Hoe het zij, ik weet zeker, dat menigeen met mij eene diepe zucht van verademing zoude slaken, als eens een der H.H. militaire artsen ons daaromtrent in dit *Tijdschrift* eenige welwillende mededeelingen deed. Reden waarom ik van harte hoop dat een of ander deskundige zich eerstdaags eens zal beijveren ons de oplossing van dit raadsel te geven. †.



B E R I C H T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — In de week, eindigende 12 Augustus, bedroeg de pokkensterfte 96 en die aan diarrhoea 299, tegen 87 en 234 in de daaraan voorafgaande week.

— Volgens het officiële verslag waren er in het jaar, eindigende op Michaelmas of 29 September l.l., 41,444 inentingens, waarvan 40,532 met een goed gevolg op 35,266 kinderen beneden het jaar en op 5266 daarboven verrigt waren. Het cijfer der geboorten in hetzelfde tijdsverloop bedroeg 112,250, dat is meer dan 3malen het cijfer der kinderen, die beneden het jaar ingeënt werden.

— The Obstetrical Society alhier, heeft tot het oprigten van een museum van bekkens, zoowel van mannen als vrouwen in normalen en pathologischen toestand van de verschillende menschenrassen, zoowel door het bijeenbrengen van specimina als door het verzamelen van afbeeldingen, afgietsels en photographiën van de in verschillende musea aanwezige, besloten. Zij heeft aan hare verschillende leden aanbevolen, waar de gelegenheid zich ook mogt voordoen, daarvoor werkzaam te zijn en met de Secretarissen van het Genootschap Dr. WILTSHIRE en HEYWOOD SMITH in overleg te treden.